

ninger, der er opførte i en Tid, der ligger meget langt tilbage. Nu vil jeg imidlertid gerne slaa til Lyd for endnu en Bygning i Ribe, som i høj Grad trænger til en Restauration og det med det allerførste. Det er en af de ejendommeligste Bygninger, tør jeg vove at sige, vi har i hele Danmark, nemlig det gamle Dominikanerkloster, som vistnok adskillige Medlemmer har set. Jeg antager, at det er gaaet dem, som det er gaaet mig, at man kommer i en ejendommelig Stemning, naar man kommer ind og ser denne gamle, interessante Bygning. Der har allerede for en Del Aar tilbage, jeg tror i Slutningen af 80'erne, været Tale om, at Rigsdagen vilde stille et Beløb til Raadighed, for at denne interessante Bygning kunde befris for Følgerne af den Vandalisme, der er begaaet mod den i Tidernes Løb, og komme tilbage til sin oprindelige Stil. I 1894—95 var der stillet Forslag paa Finansloven om et betydeligt Beløb hertil; men det blev taget tilbage, fordi man mente, at Domkirken først skulde gøres i Stand, saa kunde man senere tage fat paa Klosterets Restauration. Nu er vi imidlertid kommet til det Tidspunkt, da vi maa anmode Rigsdagen om en saadan Bevilling, og særlig vil jeg henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa denne gamle Bygning, som nu i høj Grad trænger til at restaureres. Den tidligere Kultusminister, Højskoleforstander Appel, og tidligere Kultusministre har interesseret sig meget for Klosterets Restauration, og jeg haaber og tror, at den nuværende Kultusminister i den Henseende vil følge i sine Forgængeres Fodspor. Jeg forlanger ikke just, at vi skal have en Bevilling paa Finansloven i Aar; men det maa ikke være alt for længe; thi noget maa der nødvendigvis gøres, og skal man gøre noget foreløbigt, er de Penge fuldstændig kastede ud af Vinduet. Jeg mener derfor, man maa tage fat paa Restaurationen saa snart som muligt. Ribe er jo i høj Grad blevet en Skoleby. Vi har en gammel berømt Katedralskole, og et stort Seminarium har vi faaet, og ikke alene for Eleverne paa denne Katedralskole og Seminariet, men ogsaa for de Tusinder af Skolebørn, der besøger denne gamle, historiske By, vil det være af Betydning, at disse gamle Bygningsværker bliver ført tilbage til den Stil, de oprindelig havde. De kan fortælle ikke saa ganske lidt Historie.

Jeg vender mig derefter til et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vilde berøre med et Par Ord. Det angaar vore Markedsforhold, vedrører altsaa Landbruget her i

Landet. Det er af overordentlig stor Betydning for hele Landet, men, tør jeg vistnok sige, specielt for Vest- og Syddjylland, at vore Markedsforhold er i den bedst mulige Orden. Jeg nævner specielt Vest- og Syddjylland, fordi man ingen Steder har sat Omsætningen i System saaledes som netop dér. Der var for et Par Aar siden nedsat en Markedskommission, der i Løbet af et Par Dage gennemgik de Andragender, der var fremsendte fra Byer, Stationspladser og landøkonomiske Foreninger om Forandringer i den bestaaende Markedsordning. Jeg havde den Gang den Ære at være Medlem af dette Udvalg. Dets Arbejde tog kun et Par Dage, og vi fik den Gang en Ordning, som var god og holdbar, og som har vist sig paa mange Maader at være fortrinlig. Jeg vilde nu nødig se, at der skulde gøres noget Brud paa denne Ordning, og jeg vil derfor anmode den højtærede Indenrigsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Sidste Aar blev der ansat en Markedskonsulent, der skal afgive Erklæring om de mange Andragender vedrørende nye Markeder og Forandringer i bestaaende Markeder, som efterhaanden indkommer. Jeg tror ikke, det er heldigt, hvis en enkelt Mand ganske alene kommer til at bestemme, hvorledes Markedsforholdene skal være. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der altid, naar der ønskes Forandringer i Markedsforhold, aføskes de landøkonomiske Foreninger paa vedkommende Egn en Erklæring, saaledes at man kan se deres Mening derom, og jeg vilde anse det for heldigst, om Ministeriet f. Eks. med 5 Aars Mellemtid vilde nedsætte et Udvalg, hvor Repræsentanter for de landøkonomiske Foreninger fra alle Landets Egne kunde tage de indkomne Spørgsmaal op til Drøftelse og underkaste de Andragender, der indkommer om nye Markeder, en Behandling og afgive Erklæring derom. Udgiften til en saadan Kommission vilde jo være ganske ubetydelig, idet den vil kunne tilendebringe sit Arbejde i Løbet af et Par Dage.

Vi er jo i denne Vinter i Færd med at skabe nye Rammer for Samfundslivet, og det er af stor Betydning, at disse Rammer bliver saa gode, som det overhovedet er muligt. Men det er jo ogsaa i høj Grad vigtigt, hvordan det økonomiske og aandelige Livs Trivsel her i Danmark former sig. Det nytter ikke meget, at vi har almindelig Valgret, hvis vi skal se en Tid i Møde, hvor de økonomiske Kaar gaar længere og længere ned ad Bakke, eller hvor det aandelige Liv muligvis ikke blot